

عنوان مقاله:

تحلیلی بر ابعاد پایداری مالی در بخش عمومی

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های نو پدید در حسابداری، مالی، مدیریت و اقتصاد با رویکرد توسعه اکوسیستم نوآوری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

یونس بادآورنهنندی - دانشیار گروه حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز

فرناز رزقی - دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

کشورهای تولید کننده نفت با چالش های فزاینده مالی مواجه هستند. زیرا درآمدهای نفتی پایان پذیر، نوسانی و نامطمئن هستند و از تحولات بیرونی اقتصاد سرچشمه می گیرند. اتکای درآمدهای دولت به درآمدهای نفتی که غیرقابل پیش بینی است، مدیریت مالی را در این کشورها در کوتاه مدت و بلندمدت پیچیده تر می سازد. پایداری مالی به طور کلی با سیاست های جاری و آتی دولت ها در ارتباط است. سیاست مالی پایدار، سیاستی است که می تواند در بلندمدت ادامه داشته باشد. بدون اینکه نیاز چندانی به مداخله در الگوهای درآمد و مخارج دولت وجود داشته باشد. به طور کلی، به دلیل نقش پر رنگ دولت در اقتصاد ایران، رفتارهای مالی دولت، نوسانات بودجه و سیاست های مالی دولت که از نوسانات قیمت نفت و درآمدهای نفتی ناشی می شود، نقش موثری در عملکرد اقتصاد ایران دارد. پایداری مالی در ابتدا مسئله ای بود که فقط برای اقتصادهای توسعه نیافته و در حال ظهور که دارای بازارهای شکننده سرمایه، افزایش بدهی و گسترش بخش دولتی بودند و در معرض اختلالات چرخه ای یا آلودگی مالی قرار داشتند بیان می شد. اما اخیراً نگرانی در مورد پایداری مالی در کشورهای پیشرفته نیز گسترش یافته است که برخی از آنها فرآیندهای مداوم را برای ارزیابی ظرفیت خود برای حفظ موقعیت مالی خود برای مدت طولانی ایجاد کرده اند. مشارکت عمومی در مورد پایداری مالی، می تواند به بخش دولتی کمک کند تا خود را برای نیازهای آینده بهتر آماده کند و خود را شکل دهد. محدودیت عمده روش های اصلی مورد استفاده برای ارزیابی پایداری مالی بخش دولتی این است که اقدامات مربوط به مواردی هستند که به طور مستقیم با فعالیت های مالی مرتبط هستند.

کلمات کلیدی:

اقتصاد ایران، پایداری مالی، شوکهای مالی، توابع، واکنش آنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1922889>

